

РЕШЕНИЕ

№ 3184

гр. София, 08.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 21.04.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2341** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на Ч. Д. Р. чрез адв. А. Г. Д. срещу решението 22.01.2015г. и решението от 29.01.2015г. на Съвета по международно осиновяване при Министерство на правосъдието, обектирировано в писмо изх. № 16-00-15/15 от 13.02.2015г. на заместник - министър на правосъдието, председател на Съвета по международно осиновяване.

По подробно изложени в жалбата съображения, жалбоподателката, чрез процесуалния си представител адв. Д. счита, че оспорваният акт е незаконосъобразен поради допуснати противоречия с материалноправни разпоредби, съществени нарушения на административно-производствените правила, несъответствие с целите на закона и необоснованост. Твърди се, че профилът на детето И. И. е публикуван за първи път на страницата на министерството в края на месец март 2014 година. Нито един кандидат осиновител, с изключение на жалбоподателката не е подавал молба за осиновяване на детето, въпреки че профилът е бил на разположение в продължение на една година. На 09.02.2015 година е издаден Доклад за социално проучване на кандидат осиновителката със заключение за одобряването ѝ като осиновител на „до две деца със специални нужди от мъжки или женски пол на възраст от 2 до 15 години". Този доклад е издаден от лицензирана по законодателството на САЩ агенция Л. М. И., Т. след обстойно проучване продължило повече от една година. Поради тази причина жалбоподателката счита за бланкетни твърденията, относно непригодността и да бъде осиновител на И. базиращи се единствено на декларирано временно финансово затруднение, предизвикано от краткотрайни обстоятелства,

настъпили внезапно, които не е могло да бъдат предвидени предварително. Мотивите за процесния отказ се свеждат до обстоятелството, че Ч. Д. Р. веднъж е оттеглила молбата си за осиновяване на И. И. поради временни финансови затруднения, дължащи се на смъртта на брат й. Такова основание за отказ обаче, не е предвидено нито по Х. конвенция за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване, нито по Семейния кодекс и по Наредба № 3 от 24.10.2014 година. Моли съдът да уважи жалбата като основателна и доказана. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Съвет по международно осиновяване /СМО/, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата по съображения изложени в писмено становище и писмени бележки. Счита, че в жалбата не се сочат конкретните основания за оспорване на административния акт. Изложените в жалбата твърдения не съответстват на хронологията на действията, предприети за осиновяване на И., подробно описани в процесния акт. Счита, че представения Доклад за социално проучване на кандидат осиновителката със заключение за одобряването ѝ като осиновител на „до две деца със специални нужди от мъжки или женски пол на възраст от 2 до 15 години" е правно илеревантно към спора, тъй като СМО няма компетентност да обсъжда дали едно лице или семейство е годно да бъде осиновител принципно и заключение на съвета, че г-жа Р. не е годна да бъде осиновител не е правено. Този доклад не е представен пред Министерство на правосъдието към датата на издаване на процесното уведомление. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт – чл. 42, ал. 4 от Наредба № 3 от 24.10.2014 г. за условията и реда за водене на регистрите при международно осиновяване и даване на съгласие от министъра на правосъдието /Наредба № 3/2014г., Наредбата/. Когато СМО откаже (изрично, мълчаливо или с подразбиращо се бездействие) да направи предложение за определяне на молителя като подходящ осиновяващ на детето със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над 7 години, производството по молбата за международно осиновяване приключва, защото при липса на предложение министърът на правосъдието не се произнася. В този случай окончателният акт, с който завършва производството по Глава трета "Специални мерки" на Наредба № 13, е отказът на Съвета по международно осиновяване да направи предложение пред министъра на правосъдието, поради което съдебната практика приема, че този отказ следва да подлежи на съдебен контрол. В този смисъл Определение № 16403 от 19.12.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13893/2012 г., VI о. Жалбата изхожда от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването и е в срок. От доказателствата по делото се установява, че уведомлението е връчено на акредитираната организация по чл. 116 от Семейния кодекс /СК/ на 22.02.2015г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа

страна.

Със Заявление рег. № 16-00-15/12.01.2015г. от Сдружение Нашето семейство, притежаващо разрешение за посредничество при международно осиновяване, е подадена молба за осиновяването на детето И. В. И., [дата на раждане] и вписана под номер 2465 в Списъка на децата, за които е предприети специални мерки за осиновяване. Към заявлението са приложени копия от молбата за осиновяване, договора за посредничество, пълномощното за сдружение Нашето семейство, препоръка. Молбата е разгледана от СМО, видно от Протокол № 306/2014г. от 22.01.2015г. Взето е решение да не се одобрява молбата за осиновяване, по подробно изложени в протокола мотиви, свеждащи се до това, че Ч. Р. се е отказала да финализира предишна процедура по осиновяване на същото дете, по което е била одобрена от СМО. С молба рег. № 16-00-15/28.01.2015г. сдружение Нашето семейство, във връзка с получено устно уведомление за отказ да бъде вписана г-жа Р. в регистъра по чл. 113 от СК, е представено становище на изпълнителния директор на американската посредническа организация "А. А.". Посочено е още, че социалното проучване на кандидат осиновителката ще бъде готово в следващите няколко седмици и ще бъде предоставено. Направено е повторно искане да бъде разгледана възможността за продължаване на осиновителната процедура. Видно от протокол № 307/2014г. от 29.01.2015г. втората молба е разгледана от СМО и решението от 22.01.2015г. за отказ да бъде одобрена молба вх. № 16-00-15/2015г. за осиновяване на детето И. В. И. е потвърдено по същите мотиви.

По делото е представена молба от Ч. Д. Р. рег. № 16-00-464/01.08.2014г., подадена чрез Акредитирана организация Национална асоциация „Семейство“. Между страните не се спори, че по това заявление молбата на Р. е била уважена и е предоставен срок за допълване на преписката. Видно от молба рег. № 16-00-464/30.10.2014г., подадена от упълномощената акредитирана организация в тогавашното производство, Ч. Д. Р. се е отказала от по – нататъшно участие в осиновителната процедура. По въпроса за наличието на такъв отказ от страна на жалбоподателката страните не спорят.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Уведомлението е издадено от компетентен орган. При Министерството на правосъдието се създава Съвет по международно осиновяване, който се състои от председател - заместник-министър на правосъдието, и членове - по един представител на Министерството на правосъдието, Министерството на здравеопазването, Министерството на образованието и науката, Министерството на труда и социалната политика, Министерството на външните работи и на Държавната агенция за закрила на детето – чл. 114, ал. 1 от СК. Компетентността на СМО е посочена в разпоредбата на чл. 115 от СК. Постъпила молба за осиновяване, от осиновяващ който не е вписан в регистъра може да се представи пред Съвета по международно осиновяване за вземане на решение за одобряване (чл. 42, ал. 2, изр. последно от Наредба № 3/2014г.). Предвид представените по делото Заповед № ЛС-04-1954/15.12.2014г.; Заповед № ЛС-04-1877/26.11.2013г., Заповед № ЛС-04-218/14.02.2014г., Заповед № ЛС-04-1375/01.09.2014г., Заповед № ЛС-04-1827/20.11.2014г., Заповед № ЛС-04-1954/15.12.2014г., Заповед № ЛС-04-21/09.01.2015г. следва да се приеме, че СМО е в състава определен от чл. 114 СК и чл. 2 от Правилника за дейността на СМО /ПДСМО/. Решението е взето при необходимия кворум и мнозинство определени в чл. 114, ал. 4 СК и чл. 9, ал. 3 ПДСМО. Спазено е изискването на Правилника за заседанието да се изготви протокол, който да съдържа кратки мотиви за всяко прието

решение. Изготвен е доклад от Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" – рег. № 16-00-15/15 от 12.02.2015г. С оглед изложеното може да се направи извод, че при постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяна на акта само на това основание.

По отношение спазването на материалноправните разпоредби и целта на закона. Дете с обичайно местопребиваване в Република Б. може да бъде осиновено от лице с обичайно местопребиваване в чужбина, когато са изчерпани възможностите за осиновяването му в страната и то е вписано в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 1, освен в случаите по чл. 82, ал. 2 (чл. 110, ал. 1 от СК). С. по осиновяване по чл. 94 уведомява Съвета по международно осиновяване за вписване на дете в регистъра на децата, ако в 6-месечен срок от вписването му в регионалния регистър за него са определени по реда на чл. 95 не по-малко от трима осиновяващи и нито един от тях не е подал молба за осиновяването му или когато въпреки положените усилия не е възможно да бъде определен подходящ осиновяващ (чл.113, ал. 2 от СК). Видно от представеното писмо изх. № 16-01-249/13 от 16.10.2013г. детето И. В. И. е вписано в регистъра на децата, които могат да бъдат осиновени от лица с обичайно местопребиваване в чужбина при условията на пълно осиновяване. Лице с обичайно местопребиваване в чужбина може да осинови дете с обичайно местопребиваване в Република Б., ако е вписан в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2, освен в случаите по чл. 82, ал. 2 (чл. 111, ал. 1). Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 6 СК когато в регистъра няма вписани подходящи осиновяващи, С. по международно осиновяване не може да определи подходящи осиновяващи от вписаните лица или определените осиновяващи са отказали да осиновят дете със здравословен проблем, специални нужди или на възраст над седем години, министърът на правосъдието предприема мерките, определени в наредбата по чл. 113, ал. 4. Мярката е предприемане на специалните мерки за осиновяване, регламентирани в глава IV на Наредба № 3/2014г. Детето И. И. е дете по отношение, на което са предприети специални мерки за осиновяване. Такова дете може да бъде осиновено и от осиновяващ, който не е вписан в регистъра, какъвто и е и настоящия случай. Мотивът за постановения отказ да се одобри молбата на жалбоподателката да бъде предложена за осиновител е свързан с предишен неин отказ, след като вече е била одобрена за осиновител на същото дете, да финализира процедурата по осиновяването му, без за това да е изтъкната основателна причина. СМО действа при условията на оперативна самостоятелност, когато взема решение да предложи или да не предложи на министъра на правосъдието определяне на молител като подходящ осиновител. Оперативната самостоятелност представлява предоставена от закона възможност административният орган да избере един от няколко законосъобразни начина на решаване на въпроса. В процесния случай нито Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване (Ратифицирана със закон, приет от 39-о Народно събрание на 31.01.2002 г. - ДВ, бр. 16 от 12.02.2002 г. Издадена от Министерството на правосъдието, обн., ДВ, бр. 78 от 13.08.2002 г., в сила за Република Б. от 1.09.2002 г.(X. конвенция/, нито СК или Наредба № 3/2014г. предвиждат основание за отказ да се предложи дадено лице като осиновител като процесния. Отказ да се финализира процедурата по осиновяване не може да е самостоятелно основание за отказ за одобряване на молба за предлагане за осиновител, без да се вземат предвид причините за този отказ, мотивите за повторното подаване на молбата, периода от време който е изминал от

първоначалния отказ, интересите на детето. Тези обстоятелства не са отчетени от административния орган при вземане на решението му, което се явява нарушение на общите правила залегнали в чл. 35 и чл. 36 АПК. В оспорваното уведомление хронологично са посочени фактите по протеклите процедури по осиновяване на И.. Посочено е, че причината за отказа за финализирането на осиновителната процедура от Р. е поради смърт в семейството и – тази на брат и. В писмените си бележки ответникът посочва несъответствия в твърденията на Р., но мотивите на един административен акт не могат да се допълват с съображенията изложени в съдебно заседание. Относно всички въпроси, които са възникнали не е дадена възможност на кандидат осиновителката да изложи причините относно отказа, относно смяната на американските организации и т. н. недостатъци на молбата и. Съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредба № 3/2014г. когато молбата или приложените документи не отговарят на изискванията на чл. 10 на акредитираната организация по чл. 116 СК се изпращат указания за отстраняване на допуснатите недостатъци. Това си задължение ответникът не е изпълнил. Поради тази причина липсват убедителни доказателства, че повторно започналата процедура по молбата на жалбоподателката е при неизвестни обстоятелства и финал, както е прието в оспорвания акт.

Съгласно чл. 44, ал. 2 от Наредба № 3/2014г. С. взема решение по реда на чл. 28, ал. 4, като съобразява обстоятелството, че за детето са предприети специални мерки за осиновяване. В чл. 28 от Наредбата е посочено, че С. по международно осиновяване разглежда кандидатурите за определяне на подходящ осиновяващ съобразно поредността на вписване на осиновяващите в регистъра, изразените от тях предпочитания, както и обстоятелствата от значение за интереса на детето. При вземане на решение за определяне на подходящ осиновяващ съветът се ръководи освен от критериите по ал. 1 и от възможностите на осиновяващия да осигури физическо, психическо и социално благополучие на детето, както и от информацията за личността на осиновяващия и другите обстоятелства от значение за осиновяването. Преценката се извършва на основание докладите за осиновяващите, изготвени от съответните компетентни органи. Следователно водещ е интересът на детето, а той е свързан с нуждата му да бъдат намерени осиновители, които да се грижат за него и да му осигурят нормални условия за развитие, каквито отглеждане в институция не би могло да осигури, особено на деца със специални медицински потребности, каквото е състоянието на И. и преценката на обстоятелството, че по отношение на детето са предприети специални мерки за осиновяване. Към датата на постановяване на отказа не е бил изготвен Доклад за социално проучване на кандидат осиновителката от акредитираната за изготвянето му американска агенция. Ответникът е бил уведомен, че същия е в процес на изготвяне, като е предоставено становище от изпълнителния директор на американската посредническа агенция, което е в положителен за жалбоподателката и възможностите и за осиновяване смисъл. Този документ не е отчетен от ответника. По делото е представен Доклада за социално проучване, видно от който г-жа Р. е подходяща за осиновител на „до две деца със специални нужди от мъжки или женски пол на възраст от 2 до 15 години“. На основание чл. 142, ал. 2 АПК изготвеният доклад следва да се зачете от съда, независимо че към датата на разглеждане на молбата от СМО и постановяване на уведомлението той не е бил изготвен. Изложените от процесуалните представители на ответника съображения в тази връзка са неоснователни. СМО не е изпълнил основното си задължение да прецени възможностите на Р. да осигури физическо, психическо и социално

благополучие на детето, въз основа на доказателства, изготвени от съответните компетентни органи и е постановил отказа си да бъде одобрена молбата и да бъде предложена за осиновител само въз основа на субективното усещане на членовете на съвета, че след като веднъж е направен отказ за финализиране на процедурата, одобряването на молбата не е в интерес на И..

Предвид изложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорваното уведомление да се отмени, поради наличието на отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК. Преписката следва да бъде върната на СМО за ново произнасяне, в съответствие с мотивите на решението. При новото произнасяне следва да се вземе предвид Доклад за социално проучване на кандидат осиновителката. От г-жа Р. при необходимост да се изискат допълнително мотивиране относно причините да иска да бъде предложена за осиновител на И., предвид направения веднъж отказ за продължаване на осиновителна процедура за същото дете (чл. 10 и чл. 11 от Наредба № 3/2014г.). Едва след изясняване на всички факти и обстоятелства и вземайки предвид интереса на детето и факта, че по отношение на него са предприети специални мерки за осиновяване, ответника следва да прецени дали са налице основания за одобряване на молбата.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателката разноски следва да и се присъдят в доказан по делото размер. Жалбоподателят претендира разноски в размер на 1010 лв. по представения списък на разноските и съдържащите се по делото доказателства за извършването им. От тази сума възнаграждението за адвокатски хонорар е в размер на 1000,00 лв. Ответника е направил своевременно възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Предвид размера на заплатеното възнаграждение за адвокатски хонорар, действителната правна и фактическа сложност на делото, извършените от страната процесуални действия по делото съдът намира, че възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар за основателно. На основание чл. 78, ал. 5 ГПК вр. чл. 144 АПК и Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, чл. 7, ал. 1, т. 4 във връзка с § 1 от ДР на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения същото следва да бъде намалено до 300,00 лв. Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ч. Д. Р. чрез адв. А. Г. Д. решението 22.01.2015г. и решението от 29.01.2015г. на Съвета по международно осиновяване при Министерство на правосъдието, обектирировано в писмо изх. № 16-00-15/15 от 13.02.2015г. на заместник - министър на правосъдието, председател на Съвета по международно осиновяване.

ИЗПРАЩА преписката на Съвета по международно осиновяване за ново произнасяне в срока по чл. 42, ал. 2 от Наредба № 3/2014г., считано от получаване на преписката, в съответствие с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на Ч. Д. Р. сумата от 310

(триста и десет) лева деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б.. Жалбата се подава чрез АССГ.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: